

skylden skal være en Skat paa fast Ejendom, maa man gøre den saa retfærdig som muligt og ordne det saaledes, at den ikke kommer til at tynde alt for stærkt paa dem, som af en eller anden Grund bliver nødt til i Tiden mellem de ordinære Vurderinger at faa en Omvurdering.

Men samtidig med, at man har foreslaaet denne Ændring i Ejendomsskyldloven, har Regeringen taget Anledning til ogsaa at foreslaa en Jordbonitering, og Finansministeren udtalte for et Øjeblik siden, at han mente, at det var den Maade, hvorpaa man billigst kunde faa en saadan Jordbonitering gennemført. Ja, men saa bliver Spørgsmaalet, om virkelig denne Jordbonitering ogsaa kommer til at svare til en virkelig Jordvurdering. Er vore Vurderingsmænd tilstrækkelig dygtige til at udføre en saadan Jordbonitering? Vi har her i Landet haft forskellige Prøveboniteringer, nogle overordentlig dygtige Mænd har været engagerede til dette, og de har følt de store Vanskeligheder, der var ved at faa, hvad man kan kalde, en retfærdig Vurdering. Jeg tvivler om, at de nuværende Vurderingsraad over hele Landet skulde være i Stand til at udføre en ordentlig, god Jordbonitering. — Og et andet Spørgsmaal er dette: Bliver der ogsaa Tid til det? Selv om vi hurtigt faar vedtaget denne Ejendomsskyldlov — hvad der jo maa ske, hvis den skal komme til Nytte i det kommende Finansaar —, er der ikke Tvivl om, at alle disse Overvejelser, som Vurderingsraadene maa foretage for at faa Jordboniteringen gennemført, vil beslaglægge ikke saa ganske lidt Tid. — Og endnu et Spørgsmaal er: Bliver denne Jordbonitering ikke vildledende for Ejendomsskyldvurderingsmændene? Man siger: Ja, her er en Ejendom, og den skal vi vurdere; den har efter vor Mening saa og saa stor Værdi; men nu skal vi til at finde, hvad Jordværdien er af denne Ejendom. Saa kunde det jo være, at Vurderingsmændene kom til at blive staaende ved dette: Jorden er saa meget værd, Bygningerne saa meget; men Ejendommen i sin Helhed er saa meget, værd; hvorledes faar vi nu det rigtige Forhold frem mellem Ejendommens Værdi og Jordboniteringen? Jeg kan derfor ikke se rettere, end at den Bonitering bliver vildledende og ikke vejledende for Vurderingsraadene, som

skulde komme med en virkelig Vurdering. — Nu kan jeg heller ikke se rettere, end at der i Lovforslaget ikke er givet disse Vurderingsraad nogen særlig Oplysning om, hvorledes de skal gaa frem. Der stod ganske vist i det oprindelige Lovforslag: „Ved denne Vurdering skal Vurderingsraadene særskilt fastsætte, hvad en forstandig Køber antageligt kan give for Jorden i ubebygget Stand under Hensyn til Jordstykkets Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse“. Men denne Paragraf er blevet omformet nede i Folketinget, idet Ordene om den forstandige Køber er gaaet ud. Der blev gjort gældende dernede fra en Side, at det var jo ikke alene Køberen, der bestemte Ejendommens Værdi, men at det tillige var Sælgeren. Nej, i Handel er det altid Køberen, der bestemmer Prisen; vil Sælgeren ikke sælge for det, Køberen byder, bliver der ingen Handel; saa ligger Handelen stille. Naar en Ejendom skal vurderes til det, den er værd i Handel og Vandel, maa der tages allerstærkest Hensyn til Købsprisen. Derfor tror jeg ikke, det er nogen virkelig Forbedring af Lovforslaget, naar man nede i Folketinget har skubbet den „forstandige Køber“ ud.

Saa har der nede i Folketinget ogsaa været Tale om, hvorledes Afgifterne for Vurderingen skal svares, og man har der ment, at Afgiften for hele denne Omvurdering skulde bæres i Henhold til Ejendomsskyldlovens § 13. Denne henlægger Halvdelen af Vurderingsomkostningerne — det, som Vurderingsformanden, Vurderingsmændene og den tekniske Medhjælp koster — paa Kommunerne; og der vil ganske vist ikke blive lidt Brug for teknisk Medhjælp, saafremt vi skal til at vurdere til Jordskyld. Den tekniske Medhjælp kan ikke nøjes med den Redegørelse, som de kan nøjes med, naar vi har saadan Medhjælp til Ejendomsskyldvurderinger, idet visse Arealer maa udtages til særlig Drift, det være sig til Teglværker, Cementfabrikker og andet sligt, Tørveskær f. Eks. Det bliver saaledes ikke saa ganske lille en forøget Bekostning, som det vil kræve, at man ogsaa tager Jordskyldvurderingen med. Desuden synes jeg, at der absolut ikke for Kommunerne kan være nogen Forpligtelse til at bære denne Udgift; ganske